

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 478

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 7 iunie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 215 din 14 aprilie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal	1-3		
Decizia nr. 225 din 21 aprilie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală	3-4		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		706.	
		— Ordin al ministrului afacerilor externe privind intrarea în vigoare a unor tratate semnate de România cu alte state	5
ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII			
		193.	
		— Hotărâre pentru modificarea Regulamentului privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii	6-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 215

din 14 aprilie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Marinela Mincă — procuror
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece norma penală criticată pedepsește fapta săvârșită cu vinovăție, și nu o eroare contractuală. Dispozițiile fundamentale ale art. 45 și ale art. 135 alin. (2) lit. a) statuează că libertatea economică și libertatea contractuală trebuie să se exercite în condițiile stabilite de lege, și nu în afara acesteia.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal, excepție ridicată de Silviu Iulian Pamfile în Dosarul nr. 3.493/2004 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală.

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 ianuarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 3.493/2004, **Curtea de Apel Ploiești — Secția**

penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal.

Excepția a fost ridicată de Silviu Iulian Pamfile în dosarul penal cu numărul de mai sus, având drept obiect soluționarea unui recurs.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece prin incriminarea unor fapte ce țin de activitatea comercială se instituie o sancțiune penală ce nesocotește libertatea comerțului și libertatea contractuală, în condițiile în care, în opinia sa, o eventuală eroare contractuală sau neîndeplinirea unei obligații contractuale pot fi sancționate doar în materie civilă. Într-o atare situație, aplicarea unor sancțiuni penale contravine și dispozițiilor din art. 1 al Protocolului nr. 4 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interdicția privării de libertate a unei persoane pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală.

Curtea de Apel Ploiești — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece incriminarea penală a înșelăciunii în contracte sau prin emiterea unui cec, știind că pentru valorificarea acestuia nu există provizia sau acoperirea necesară în scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, nu reprezintă o încălcare a libertății comerțului sau a libertății economiei.

În toate legislațiile europene, înșelăciunea, fraudă sau escrocheria au fost incriminate și sancționate ca fapte de natură penală în scopul protejării celor ce-și exercită cu bună-credință drepturile și libertățile economice, comerciale ori contractuale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul României apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul legal criticat incriminează infracțiunea de înșelăciune care nu trebuie confundată cu neexecutarea unei obligații contractuale. Așa cum rezultă din chiar cuprinsul art. 215 alin. 3 din Codul penal, pentru existența laturii obiective fapta trebuie să fi fost săvârșită *în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat contractul în condițiile stipulate*. Stabilirea existenței tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii este însă atributul exclusiv al instanței de judecată.

Dispozițiile constituționale ale art. 135 referitoare la *economie* trebuie interpretate în legătură cu art. 45 consacrat libertății economice, în sensul că ideea garantării accesului neîngrădit la libera inițiativă este privită prin prisma sarcinilor prevăzute la art. 135 alin. (2) și, pe cale de consecință, nu se poate reține încălcarea de către textul legal criticat a acestor prevederi fundamentale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal nu îngădesc libertatea economică și nici libertatea comerțului și nu sancționează neîndeplinirea unei obligații contractuale, ci înșelăciunea practică la încheierea ori executarea unui contract, ca atentat la bunurile persoanei prin amăgire. Această infracțiune este prevăzută în toate legislațiile penale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal, cu următorul conținut: *„Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.*

Emiterea unui cec asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăți înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 11 și ale art. 20, prin raportare la art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 45 referitoare la *Libertatea economică* și ale art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție referitoare la asigurarea de către statul român a libertății comerțului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, asupra constituționalității dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal, s-a mai pronunțat, prin raportare la art. 20 din Constituție, prin Decizia nr. 173 din 4 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 21 decembrie 1999, în sensul respingerii acesteia. Cu acel prilej, Curtea a reținut că atât alin. 3, cât și alin. 4 al art. 215 din Codul penal incriminează înșelăciunea ca o gravă faptă antisocială contra patrimoniului, conștând în înșelarea încrederii participanților la raporturile juridice patrimoniale, fapt absolut intolerabil în cadrul acestora. De altfel, în toate sistemele de drept înșelăciunea ori escrocheria este o faptă incriminată și sever sancționată.

Cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea, întrucât în prezenta cauză nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții.

Cu privire la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 45 referitoare la *Libertatea economică* și ale art. 135 alin. (2) lit. a) referitoare la asigurarea de către statul român a libertății comerțului, Curtea reține că, așa cum rezultă din chiar conținutul textului criticat, elementul material al infracțiunii de înșelăciune are drept premisă o acțiune și, respectiv, o omisiune care induce cocontractantul într-o eroare determinantă la încheierea ori executarea actului. Dacă eroarea nu ar fi existat, contractul nu s-ar fi încheiat sau executat în condițiile respective. Prin urmare, nu poate fi confundată infracțiunea de înșelăciune

cu neexecutarea unei obligații contractuale. De aceea, drepturile civile și politice, privitoare la interzicerea invocarea dispozițiilor constituționale menționate, precum și sancționării penale a neexecutării unei obligații contractuale, a celor ale art. 11 din Pactul internațional cu privire la este total nepertinentă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal, excepție ridicată de Silviu Iulian Pamfile în Dosarul nr. 3.493/2004 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 aprilie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 225

din 21 aprilie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004, excepție ridicată de Ionel Rădulescu în Dosarul nr. 2.425/P/2004 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.425/P/2004, **Tribunalul Argeș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală**, excepție ridicată de Ionel Rădulescu în dosarul menționat având ca obiect soluționarea recursului declarat de acesta împotriva Încheierii de ședință din data de 7 decembrie 2004, pronunțată de Judecătoria Pitești,

prin care s-a respins cererea de recuzare a completului de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate, potrivit cărora alin. 7 al art. 52 din Codul de procedură penală se abrogă, urmând ca încheierea instanței de judecată prin care s-a respins cererea de recuzare să poată fi atacată numai o dată cu sentința sau decizia recurată, sunt contrare dispozițiilor constituționale privind dreptul la apărare.

Tribunalul Argeș — Secția penală, exprimându-și opinia asupra excepției, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, „prin intrarea în vigoare a dispozițiilor legale criticate, nu se aduce atingere dreptului la apărare al persoanei care a formulat o cerere de recuzare, ci s-a avut în vedere necesitatea eliminării neîntârziată a posibilității de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, care ar împieta asupra desfășurării în condiții normale a procesului penal“.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2004 legiuitorul a realizat o unitate de reglementare în materie penală și civilă, consacrand o soluție legislativă similară celei prevăzute în art. 34 din Codul de procedură civilă. Se arată, totodată, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Faptul că, prin dispozițiile legale criticate, se elimină calea de atac a recursului împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare nu este de natură să aducă atingere dreptului la apărare. Exercițarea căilor de atac împotriva încheierilor o dată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei oferă părților suficiente garanții procesuale pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime. Se arată, totodată, că textele legale criticate sunt norme de procedură și reprezintă opțiuni ale legiuitorului, conforme cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55 din 25 iunie 2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 1 iulie 2004, având următorul cuprins: „Articol unic — *Alineatul 7 al articolului 52 din Codul de procedură penală, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 30 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.*”

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 24 din Constituție, potrivit cărora: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.* (2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că asupra constituționalității dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004, în raport cu alte prevederi din Legea fundamentală decât cele invocate de autorul excepției de față, Curtea s-a mai pronunțat prin

Decizia nr. 555 din 16 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 17 februarie 2005, precum și, mai recent, prin Decizia nr. 181 din 29 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 12 mai 2005, statuând că acest act normativ este constituțional. Cu acel prilej, s-a reținut că «recursul constituie una dintre căile de atac prevăzute de lege, cu privire la care Constituția statuează, în art. 129, că se poate exercita, „*în condițiile legii*”. Deplina competență în ceea ce privește stabilirea acestor condiții revine legiuitorului, în acest sens fiind prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Abrogarea, prin actul normativ criticat, a dispozițiilor procedurale penale care reglementau recursul împotriva încheierii de respingere a recuzării s-a realizat, așadar, de către legiuitor în temeiul prerogativelor sale constituționale, fiind determinată de rațiuni de politică penală, respectiv de „*necesitatea eliminării neîntârziată a posibilității de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, care impietează asupra desfășurării în condiții normale a procesului penal și poate conduce la punerea în libertate a unor infractori periculoși*”, astfel cum se menționează în mod expres în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004. Așa fiind, actul normativ criticat nu numai că nu aduce atingere prevederilor constituționale, ci constituie o aplicare a acestora, legiuitorul fiind preocupat de asigurarea exigențelor unui proces echitabil, prin împiedicarea exercitării abuzive a drepturilor procesuale și prin asigurarea celerității procesului penal (soluționarea cauzei într-un termen rezonabil fiind una dintre exigențe)». Aceste considerente își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În speță, faptul că încheierea prin care s-a respins cererea de recuzare nu poate fi atacată separat cu recurs nu aduce nici o atingere dreptului la apărare, consacrat de prevederile art. 24 din Constituție, câtă vreme dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 nu înlătură în nici un mod posibilitatea părților de a-și angaja un apărător, de a fi asistate de acesta și de a se prevala de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege. Dimpotrivă, în temeiul prevederilor art. 361 alin. 2 și ale art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, partea interesată are la dispoziție căile de atac împotriva hotărârii judecătorești prin care se soluționează fondul cauzei, putând să își exercite pe deplin dreptul la apărare.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004, excepție ridicată de Ionel Rădulescu în Dosarul nr. 2.425/P/2004 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 aprilie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

privind intrarea în vigoare a unor tratate semnate de România cu alte state

În temeiul art. 25 alin. (9) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, potrivit căruia prin ordin al ministrului afacerilor externe se face cunoscută intrarea în vigoare a tratatelor internaționale încheiate de România cu alte state, care se publică, fără plată, în Monitorul Oficial al României, Partea I,

constatând că România a îndeplinit procedurile legale necesare pentru intrarea în vigoare a tratatelor internaționale enumerate mai jos,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 25 aprilie 2005 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind cooperarea în combaterea traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, semnat la București la 11 octombrie 2004, ratificat de Parlamentul României prin Legea nr. 86 din 7 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 13 aprilie 2005.

Art. 2. — La data de 3 iunie 2005 va intra în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Azerbaidjan privind colaborarea și asistența reciprocă în domeniul vamal, semnat la București la 11 octombrie 2004, aprobat de Guvernul României prin Hotărârea nr. 2.402 din 21 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 13 ianuarie 2005.

Art. 3. — La data de 15 februarie 2005 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Chile privind eliminarea regimului de vize, semnat la București la 11 octombrie 2004, aprobat de Guvernul României prin Hotărârea nr. 2.092 din 24 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.159 din 8 decembrie 2004.

Art. 4. — La data de 19 martie 2005 a intrat în vigoare Acordul-cadru de cooperare tehnică, științifică și tehnologică dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Chile, semnat la Santiago de Chile la 20 noiembrie 1998, aprobat de Guvernul României prin Hotărârea nr. 1.259 din 7 decembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 659 din 15 decembrie 2000.

Art. 5. — La data de 20 mai 2005 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Chile privind cooperarea în domeniul prevenirii și combaterii consumului ilegal și a traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, semnat la București la 11 octombrie 2004, ratificat de Parlamentul României prin Legea nr. 87 din 7 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 13 aprilie 2005.

Art. 6. — La data de 7 mai 2005 a intrat în vigoare Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cipru privind cooperarea în domeniul sanitar veterinar, semnată la București la 7 aprilie 2003, aprobată de Guvernul României prin Hotărârea nr. 945 din 14 august 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 26 august 2003.

Art. 7. — La data de 13 ianuarie 2005 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Islamice Iran privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Teheran la 26 ianuarie 2003, ratificat de Parlamentul României prin Legea nr. 442 din 27 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 6 noiembrie 2003.

Art. 8. — La data de 21 iunie 2005 va intra în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace privind navigația pe căile navigabile interioare, semnat la Bratislava la 5 martie 2003, ratificat de Parlamentul României prin Legea nr. 63 din 24 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 31 martie 2004.

Art. 9. — La data de 21 aprilie 2005 a intrat în vigoare Acordul dintre România și Regatul Spaniei privind protecția informațiilor clasificate în domeniul apărării, semnat la București la 3 martie 2004, ratificat de Parlamentul României prin Legea nr. 363 din 15 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 22 septembrie 2004.

Art. 10. — La data de 13 ianuarie 2005 a intrat în vigoare Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind schimbările climatice, semnat la București la 9 aprilie 2003, ratificat de Parlamentul României prin Legea nr. 587 din 15 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.240 din 22 decembrie 2004.

Ministrul afacerilor externe,
Mihai Răzvan Ungureanu

București, 23 mai 2005.
Nr. 706.

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE pentru modificarea Regulamentului privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii

În temeiul art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, al art. 24 alin. (1) și al art. 39 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere dispozițiile art. 106 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, văzând Adresa nr. 1.393/2005 a Institutului Național al Magistraturii,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 158/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 27 septembrie 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Președintele Consiliului Superior al Magistraturii numește, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, comisia de admitere, comisiile de elaborare a subiectelor și comisia de soluționare a contestațiilor.“

2. La articolul 5, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Contestațiile vor fi soluționate prin hotărâre de comisia de soluționare a contestațiilor.“

3. După articolul 5, în cadrul secțiunii a III-a, se introduce un subtitlu cu denumirea „Dispoziții generale privind desfășurarea concursului.“

4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Examinarea candidaților se face în două etape.

(2) Prima etapă constă în verificarea cunoștințelor juridice prin susținerea unei probe eliminatorii tip grilă la următoarele materii;

- a) drept civil;
- b) drept procesual civil;
- c) drept penal;
- d) drept procesual penal.

(3) A doua etapă constă în susținerea a 3 probe:

a) o probă scrisă constând în rezolvarea unor spețe de drept civil, drept procesual civil, drept penal și drept procesual penal;

b) un test de verificare a raționamentului logic constând în verificarea capacității de analiză și sinteză, a raționamentului logic, prin rezolvarea unui test-grilă cu 100 de întrebări;

c) un interviu constând în chestionarea orală a candidaților în scopul identificării aptitudinilor, motivațiilor și elementelor de etică specifice profesiei de magistrat.

(4) Comisia de elaborare a subiectelor este constituită din magistrați, cadre universitare din învățământul superior acreditat sau din Institutul Național al Magistraturii, specialiști în materiile de concurs.“

5. La articolul 7, alineatele (2), (3), (4) și (5) vor avea următorul cuprins:

„(2) Deținerea oricăror aparate electronice și de comunicare în sala de concurs este interzisă. La proba eliminatorie este interzisă deținerea în sala de concurs a oricăror surse de informare. Încălcarea acestor dispoziții atrage eliminarea din concurs. La proba scrisă constând în spețe candidații au dreptul să aibă asupra lor coduri sau alte acte normative, care vor putea fi consultate în timpul examenului.

(3) Candidații care nu se află în sală în momentul deschiderii plicului cu subiecte pentru probele scrise pierd dreptul de a mai susține proba respectivă.

(4) În vederea elaborării lucrărilor scrise, candidații primesc coli de hârtie tip, având ștampila Consiliului Superior al Magistraturii, și folosesc numai cerneală sau pix de culoare neagră.

(5) Înainte de comunicarea subiectelor pentru probele scrise candidații își înscriu numele și prenumele, județul de domiciliu și numărul legitimației primite la intrarea în sala de concurs pe colțul foi ce urmează a fi sigilat.“

6. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Corectarea lucrărilor se face conform baremului stabilit de comisia de elaborare a subiectelor, pentru fiecare subiect de concurs, barem care se afișează la sfârșitul probelor scrise.

(2) Pe timpul corectării colțul lucrării nu se desigilează. Notele acordate se înscriu în borderou sub semnătura celor care le-au acordat și apoi pe lucrare, de către președintele comisiei de admitere, după care se introduc în baza de date a comisiei de admitere. După efectuarea acestor operațiuni se desface colțul sigilat al lucrării și se corelează numărul lucrării cu numele candidatului. La proba scrisă constând în rezolvarea unor spețe, precum și la testul de verificare a raționamentului logic colțul lucrării nu se desigilează decât după susținerea interviului de către toți candidații.

(3) Rezultatele obținute la fiecare probă se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii, al Consiliului Superior al Magistraturii și la sediile tribunalelor, respectiv ale parchetelor de pe lângă acestea, și se aduc la cunoștință publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.“

7. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Nota obținută la concurs reprezintă media rezultată din adunarea notelor de la fiecare dintre cele trei probe din etapa a doua, calculată în raport cu următoarea pondere: proba de verificare a cunoștințelor juridice 80%, proba de verificare a raționamentului logic 10%, interviul 10%.

(2) Pe baza acestei note din etapa a doua se întocmește tabelul de clasificare a candidaților, care se transmite pentru afișare la sediul Institutului Național al Magistraturii, la sediul Consiliului Superior al Magistraturii și la sediile tribunalelor și parchetelor de pe lângă acestea și se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

(3) Pentru admiterea la Institutul Național al Magistraturii, candidatul trebuie să obțină media generală de cel puțin 7 (șapte), dar nu mai puțin de nota 5 (cinci) la fiecare dintre cele patru materii de la proba scrisă constând în rezolvarea unor spețe.

(4) Departajarea candidaților cu note egale se face în ordinea descrescătoare a mediilor de la examenul de licență și apoi în ordinea descrescătoare a mediilor aritmetice obținute în facultate la disciplinele de concurs enumerate în art. 6 alin. (2) lit. a)—d).“

8. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Candidații care sunt admiși vor fi programați pentru a se prezenta la vizita medicală efectuată de o comisie medicală numită prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului sănătății.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii, prin inspectorii generali, va verifica îndeplinirea de către candidații admiși a condiției bune reputații prevăzute la art. 13 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 303/2004.

(3) Consiliul Superior al Magistraturii validează rezultatele concursului și hotărăște cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Consiliul Superior al Magistraturii stabilește lista definitivă a candidaților declarați admiși la Institutul Național al Magistraturii, pe care o comunică potrivit art. 8 alin. (3).“

9. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Locurile scoase la concurs la Institutul Național al Magistraturii vor fi ocupate, conform art. 9 alin. (4), de candidații declarați admiși.“

10. După articolul 11 se introduce un subtitlu cu denumirea „Proba eliminatorie“.**11. Articolul 12 va avea următorul cuprins:**

„Art. 12. — (1) Prima probă, eliminatorie, constă în soluționarea unui test-grilă cu 100 de întrebări, câte 25 pentru fiecare dintre disciplinele de concurs menționate la art. 6 alin. (2) lit. a)—d).

(2) Lucrările se notează cu «Admis» sau «Respins», în funcție de punctajul obținut de candidat.

(3) La testul-grilă fiecare răspuns corect valorează un punct. Sunt declarați admiși în etapa a II-a candidații care au obținut minimum 80 de puncte.“

12. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Candidații nemulțumiți de punctajul obținut la proba eliminatorie pot depune contestație la Consiliul Superior al Magistraturii sau la tribunalele,

respectiv parchetele de pe lângă acestea la care s-au înscris, în termen de 48 de ore de la data afișării rezultatelor. Contestațiile care se depun la tribunale sau la parchetele de pe lângă acestea se transmit imediat după înregistrare, prin fax, la Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) În vederea soluționării contestațiilor, colțul lucrării se va sigila din nou.

(3) Contestațiile se soluționează de către comisia de contestații numită conform art. 5 alin. (1), în termen de 3 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1).“

13. După articolul 13 se introduce un subtitlu cu denumirea „Etapa a doua. Proba scrisă constând în rezolvarea unor spețe“.**14. Articolul 14 va avea următorul cuprins:**

„Art. 14. — (1) Cu o zi înainte de desfășurarea probei scrise constând în rezolvarea unor spețe, comisia de elaborare a subiectelor stabilește câte trei variante de subiecte pentru fiecare materie.

(2) Subiectele vor fi puse în plicuri separate, sigilate, care vor fi desfăcute în ziua concursului, după intrarea în sală a candidaților, în prezența unor observatori și după verificarea lor prealabilă de către unul dintre candidați. Despre toate aceste operațiuni se va face mențiune în procesul-verbal.

(3) Prin tragere la sorți vor fi stabilite subiectele pentru lucrările scrise, care vor fi multiplicare și predate delegaților din sălile de examen.

(4) Delegatul comunică subiectele și ora când începe și când se încheie proba.

(5) Pe toată durata desfășurării probelor scrise, în sălile de concurs au acces numai membrii comisiei de admitere și delegații care supraveghează desfășurarea concursului.“

15. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Timpul destinat pentru elaborarea lucrărilor scrise este cel stabilit de către comisia de elaborare a subiectelor. La expirarea timpului stabilit pentru proba scrisă candidatul predă lucrarea sub semnătură, iar delegatul care a supravegheat desfășurarea concursului menționează în borderou numărul de pagini al lucrării respective și aplică ștampila Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Delegatul care a supravegheat desfășurarea concursului predă lucrările comisiei de admitere, care le numerotează și le înscrie în borderoul centralizator.

(3) Pentru fiecare sală de concurs se întocmește un borderou separat și un proces-verbal tipizat.

(4) Pe toată durata desfășurării probei scrise este interzisă părăsirea sălii de concurs de către candidați. Părăsirea temporară a sălii de concurs se face numai în cazuri excepționale, cu însoțitor.

(5) Frauda sau tentativa de fraudă, dovedită, atrage eliminarea din concurs. În aceste cazuri responsabilul de sală consemnează în procesul-verbal faptele și măsurile luate, iar lucrarea se anulează cu mențiunea «Fraudă». Procesul-verbal se comunică președintelui comisiei de admitere și candidatului respectiv.“

16. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Nota acestei probe reprezintă media aritmetică a notelor obținute la fiecare dintre cele patru materii menționate în art. 6 alin. (2) lit. a)—d).

(2) Candidații nemulțumiți de nota obținută pot depune contestație la Consiliul Superior al Magistraturii sau la tribunalele, respectiv parchetele de pe lângă acestea, la care s-au înscris, în termen de 48 de ore de la data afișării rezultatelor. Contestațiile care se depun la tribunale sau la parchetele de pe lângă acestea se transmit imediat după înregistrare, prin fax, la Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) În vederea soluționării contestațiilor, colțul lucrării se va sigila din nou.

(4) Contestațiile se soluționează de către comisia de contestații numită conform art. 5 alin. (1), în termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2).“

17. După articolul 16 se introduce un subtitlu cu denumirea „Testul de verificare a raționamentului logic“.**18. Articolul 17 va avea următorul cuprins:**

„Art. 17. — (1) Proba constă în soluționarea unui test-grilă cu 100 de întrebări.

(2) Fiecare răspuns corect valorează 0,1 puncte.“

19. După articolul 17 se introduce un nou articol, articolul 17¹, cu următorul cuprins:

„Art. 17¹. — (1) Candidații nemulțumiți de punctajul obținut pot depune contestație la Consiliul Superior al Magistraturii sau la tribunalele, respectiv parchetele de pe lângă acestea, la care s-au înscris, în termen de 48 de ore de la data afișării rezultatelor. Contestațiile care se depun la tribunale sau la parchetele de pe lângă acestea

se transmit imediat după înregistrare, prin fax, la Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) În vederea soluționării contestațiilor, colțul lucrării se va sigila din nou.

(3) Contestațiile se soluționează de către comisia de contestații numită conform art. 5 alin. (1), în termen de 3 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1).“

20. După articolul 17 se introduce un subtitlu cu denumirea „Interviul“.**21. După articolul 17¹ se introduce un nou articol, articolul 17², cu următorul cuprins:**

„Art. 17². — (1) Candidații susțin un interviu în fața comisiei de elaborare a subiectelor, numită de președintele Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, în conformitate cu art. 5 alin. (1).

(2) Nota obținută la această probă reprezintă media aritmetică a notelor acordate de membrii comisiei de admitere, în conformitate cu baremul afișat la sfârșitul acestei probe. Nota astfel acordată este definitivă.“

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. III. — Regulamentul privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 158/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 27 septembrie 2004, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător dr. **Dan Lupașcu**

București, 25 mai 2005.
Nr. 193.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 017313